

Ramblerrevyn

Medlemstidning för Svenska AMC/Rambler Sällskapet

Norsk höstträff !

Orphan Car Meet 1998

Ramblerrevyn

Medlemstidning för
Svenska AMC/Rambler Sällskapet
Båtvägen 16
792 50 MORA

Grundat 1985 c:a 200 medlemmar
Medlemsavgift 200:-/år , 250:- utom Sverige
Familjemedlem 30:-/år , 50:- utom Sverige

Postgiro 489 71 33 - 7
Klubbtelefon 018-37 79 10
Internet: home7.swipnet.se/~w-73898/
E-mail: sars@avk.se

Styrelsen:

Ordförande:	Johan Lindersson	018-37 79 10
	johan.lindersson@swipnet.se	
Kassör, RR:	P-O Wallin	0250-168 60
		070-5 399 390
	p-o.wallin@fmmattsson.com	
Sekreterare:	Maria Åberg	0580-128 98
	american67@hotmail.com	070-774 07 09
IT-ansvarig:	Andreas Abrahamsson	08-364 240
	aab@avk.se	070-855 01 12
Ledamot:	Kaj Andersson	0521-25 70 05
	kaj.andersson@vanersborg.mail.telia.com	
Ledamot:	C-G Blom	070-440 89 80
	madboymotors@yahoo.com	

Webmaster:	Michael Liebgott	011-520 29
	mike@mbox301.swipnet.se	
	javelin70@hotmail.com	

Försäkringsansvarig:	Johan Lindersson
----------------------	------------------

Besiktningmän:	C-G Blom
	Johan Lindersson
	Anders Åberg, 0580-212 27
	Kaj Andersson

Revisorer:	Hans Maschmann	0159-303 35
	Lennart Mäkinen	08-17 86 34
	makinen@swipnet.se	

Valberedning:	Börje Hultberg	08-26 33 46
	amx@swipnet.se	
	Björn Breda	00947-23 19 73 02

Medlemmar i S.A.R.S. får rabatt hos följande företag :

10% rabatt hos HANSEN RACING, 08-761 70 00
20% rabatt hos KYLESTAM KYLARFABRIK AB, 08-31 51 79
Nettopris hos STANDOX, 08-724 02 35
Nettopris hos OLJEMARKS BILFJÄDRAR, 08-628 27 35
Klubbpris hos AB LAFRI, 0455-189 70

Utgivningsplan för Ramblerrevyn:

Nr	Utkommer c:a	Manusstopp
4-98	30 december	20 november
1-99	25 mars	22 februari
2-99	24 juni	17 maj

S.A.R.S. utbyter tidning med följande klubbar:

Rambler & AMC Club of Norway
AMC-Rambler Club Finland
Rambler Car Club of Australia
Northern Ramblers Car Club, Canada
American Motors Club of British Columbia, Canada

Aros Motorveteraner
BMW Club Sweden
Club Renault Traction Arrière Suède
Club Vedette V8
Dalarnes Automobil Klubb
Jemtlands Veteranbilkubb
Mercedes Benz Gruppen, Sverige
Motorhistoriska Klubben i Skåne
Motorhistoriska Sällskapet, MHS
Norrlands Motorhistoriker
Club Opel GT Sweden
Scandinavian Chevy's Association 49-54
Skaraborgs Motorveteraner
Svenska De Lorean Sällskapet
Svenska Oldsmobile Klubben
Svenska Opelklubben
Svenska SAAB-registret
Svensk Land Rover Klubb
Triumph Club of Sweden
Volkswagenhistoriska Klubben
Volvo 164 Club of Sweden
WPC Club Sweden Region

Är DU intresserad av att läsa någon av dessa klubbars tidning - hör av dig till S.A.R.S. !

S.A.R.S. är anslutet till:

Ledaren

Här kommer då RR 2-3 1998, ett fullmatat dubbelnummer. Denna gång får vi läsa fjärde delen om familjen Linderssons äventyr i USA. Dessutom reportage från Orphan Car Meet, som blev en stor succé, och från våra norska vänners höstträff bland mycket annat.

INTERNET

Nu har vi äntligen vår hemsida igång ! Webmaster är Michael Liebgott, en gammal trogen medlem som har tagit på sitt ansvar att hålla sidan igång. Micke har gjort ett toppenjobb och sidan är full med nyttiga uppgifter såsom länkar till reservdelssäljare, andra klubbar, med mera. Även träffreportage och massor av bilder på medlemsbilar finns där. Har du önskemål, synpunkter eller bidrag till sidan – skicka ett E-mail till Micke på adressen: mike@mbox301.swipnet.se

Hemsidans adress är: home7.swipnet.se/~w-73898/

ÅRSMÖTE

På AMC Euromeet i Stockholm hölls även årsmöte med ett tjugotal församlade medlemmar. Den gamla styrelsen fick ansvarsfrihet för de två gångna åren och omvaldes i sin helhet för ännu en tvåårsperiod till nästa årsmöte år 2000. Lennart Mäkinen valdes som ny revisor efter Kerstin Gryhed och även en ny valberedning i form av Björn Breda och Börje Hultberg utsågs. En allmän uppfattning på mötet var att trycket av RR kunde förbättras, framförallt av bilderna, och man beslöt därför enhälligt att höja medlemsavgiften för 1999 med 50 kronor där höjningen huvudsakligen skall gå till trycket av RR. Ny avgift blir därmed 200 kr för svenska och 250 kr för utländska medlemmar. Familje medlemmar betalar oförändrade 30/50 kronor.

MATRIKEL

Till våren kommer vi äntligen att ge ut en ny matrikel, den gamla har ju över tre år på nacken. Senast tillsammans med nästa nummer av Ramblerrevyn kommer vi att skicka ut en blankett där ni kan ändra och/eller komplettera uppgifter om adress, bilar mm.

NÄSTA NUMMER

Ramblerrevyn 4-98 kommer ut kring nyår och dag för manusstopp är 20 november.

POW

INNEHÅLL

Sid.	3	Ledaren
	4	Go West – AMC style, del 4
	13	Orphan Car Meet 1998
	16	Norsk höstträff 1998
	20	Årsmötesprotokoll
	23	Klubbshop & nya medlemmar
	24	Äldre RR
	25	Litteratur
	26	Ramblertorget

The International Column

Long time no see..... finally it's time for another issue of our Rambler Review. This year's rainy summer – they say it hasn't been so wet in 30 years.... - here in Sweden is over and it's time to recapitulate what's happened.

On page 13-15 we have the story on the Orphan Car Meet which was a mutual meet with all of the independent makes. It was a great success and we have already decided to do it again next year.

Four members of SARS went on a trip to Norway in August to visit their fall meet and had a great time. The story is on page 16-19. Johan Lindersson is telling us the fourth part of the story on their US trip –97 on page 4-12.

We have finally got our own homepage on the internet and have recieved about 400 visits/month so far. We hope that you'll find it interesting keep on visiting us. The address is: home7.swipnet.se/~w-73898/

Next issue of RR will contain the story on our main event Euromeet in Stockholm, a story on Rambler Classic and also Lindersson's US trip part 5. It will get to you in the first days of 1999.

If you have any questions regarding the AMC hobby in Sweden or anything else, you're welcome to get in touch with me:

P-O Wallin
Båtvägen 16
S-792 50 MORA
SWEDEN
Phone: +47 25016860
Fax: +47 25027982
E-mail: p-o.wallin@fmmattsson.com

Go West – AMC Style

Del 4

Av Johan Lindersson

Torsdagen den 11/7 fortsatte vi vår resa. Vi hade haft några underbara dagar i Vermont, men nu var det hög tid att fortsätta. Vädergudarna stod på vår sida, och bjöd på en strålande vacker dag då vi följde väg 4 som genomkorsar Vermont.

Klara för avfärd från Vermont.

Vägen var bra och naturen underbar. I flera mil följde vägen en liten flod som slingrade sig fram mellan de gröna kullarna. Vermont är en, med amerikanska mått, liten stat så det tog oss bara ca 3 timmar att genomkorsa den, och vid 15-tiden passerade vi delstatsgränsen mot New York.

Spanska linbanan över Niagara River.

Bilen gick perfekt, och hade gjort detta ända sedan vi lämnat Scott Sorells verkstad i New Hampshire. Så vi var ganska säkra på den igen. Målet för denna etapp var Niagara Falls, på den kanadensiska sidan, då vi hört att fallen syntes bäst från denna sida. Men på vägen dit hade vi också tänkt oss att stanna vid de vackra Finger Lakes. Området är känt för att vara otroligt vackert, med djupa raviner och vattenfall. Men tyvärr insåg vi att vi inte skulle hinna med denna avstickare, utan följde istället highway 90 rakt västerut. NY state är en till ytan mycket stor stat, och motorvägarna är i gott skick, medan de mindre vägarna är långsamma. Det visade sig att man såg mycket vackra naturområden även längs highwayen. Natten tillbringades på ett Days Inn nära Syracuse.

Horse shoe fall, Niagara Falls.

Efter en lätt frukost fortsatte vi mot miljonstaden Buffalo, som tillika är gränsstad mot Kanada. Innan vi lämnade USA, tog vi dock och ordnade ett rum för natten, dels eftersom vi inte visste hur sena vi skulle bli, men även för att vi blivit varnade för att lämna bagaget kvar i bilen vid parkering i turisttäta områden.

Vi åt lunch nere på hotellbaren, där hade man en liten betal TV vid varje bord som vi naturligtvis måste prova. Amerikanskt så det smällde om det!

Anna och Andreas bakom Horse shoe fall, iklädda jätteplastpåsar.

Trafiken i Buffalo en fredag eftermiddag som denna var mycket hektisk, men med bra skyltning och breda vägar var det inga problem att ta sig över till Kanada. Bropassagen över Niagara River bjöd på en hänförande utsikt över Buffalo och lake Erie. Dock var det en tullbro, så vi fick betala några dollar för att passera.

Pass- och tullkontrollen visade sig inte bjuda på några överraskningar. Eftersom vi hade temporära skyltar på bilen fick vi dock frågan om bilen skulle exporteras till Kanada. Väl över i Kanada så blev det lite annorlunda skyltar och hastighetsgränserna angavs i km/h, men i övrigt märkte vi inget speciellt. Bilarna var liksom i USA mestadels av amerikanskt fabrikat, och folk körde lugnt och fint.

Vi valde att följa strandvägen längs Niagara River in till staden Niagara Falls, som är döpt efter de berömda vattenfallen. Själva fallen bildas på grund av den stora nivåskillnaden (ca 50 m) mellan de båda sjöarna lake Erie och lake Ontario. Enda förbindelsen är den korta floden (Niagara River), som bildar de två magnifika

vattenfallen Horse shoe falls, samt American falls. Staden var inte som vi väntat en gigantisk turistfälla, utan kändes väldigt trevlig, med ganska humana priser på attraktioner, mat mm. Man hade ett väl utbyggt bussystem "public movers" som slussade turisterna från stora infartsparkeringar in till centrum (där fallen ligger). Man hade också guider som berättade om både fallen och staden runt den. Niagara Falls är egentligen två städer, den ena på Kanada sidan, och den andra på USA sidan. Man lever till stor del på turismen, och har så gjort i många decennier.

Miff och Madelenes hus i Grove City var mycket speciellt.

Vi åkte med bussen tills den vände för att få en uppfattning om stadens utbredning. Sedan provades den Spanska linbanan som tog oss på en tur (och retur) över floden till USA sidan, rätt häftigt måste erkännas.

Stolta visar vi upp pokalen vi vann i Albany för våra vänner i Grove City.

Efter detta var ungarna hungriga igen, och vi gjorde ett besök på världens troligen vackraste

belägna hamburger restaurang. Den låg och balanserade på kanten med utsikt över floden mot American falls.

Var man än befann sig, fanns fallen alltid närvarande med sitt dova muller, samt med stora moln av vattenånga svävande över dem så som en enormt kokande V8.

Madelene MC Brides Ford Woodie från -52.

Innan vi lämnade staden provade vi ett annat spektakulärt turistjippo. Det var att med hiss ta sig ner bakom Horse Shoe Falls och titta på vattenmassorna som rusade ner framför en. Det kändes fullkomligt absurt att befinna sig där nere. Alla såg himla kul ut också, eftersom man måste ha på sig stora gula plastpåsar, likt jätte kondomer.

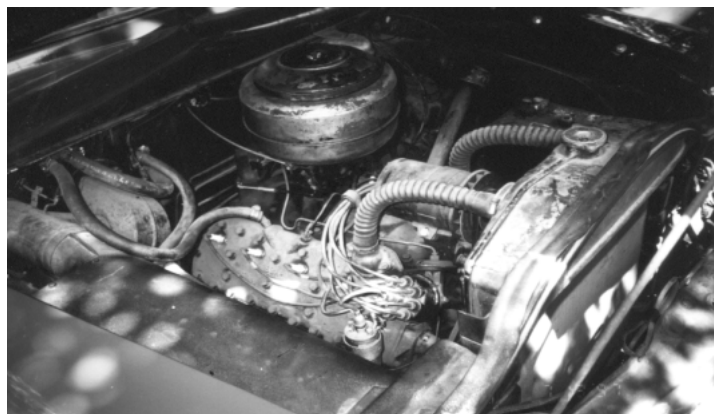

Ingen ford på våran gård, men man kan väl ändra sig, bilen var härlig.

Resan tillbaka till Staterna blev även den helt odramatisk. I tullen tittade de inte ens på våra pass, utan tullaren beundrade bara vår vackra bil.

Lördag morgon startade vi tidigt, målet för dagen var Grove City, Pennsylvania. Där hade min syster Lena bott som utbytesstudent ett år under sin gymnasietid. Vi hade träffat hennes

"amerikanska familj" när de besökt Sverige vid ett par tillfällen, och då blivit bjudna att besöka dem. Nu slumpade det sig så att just denna sommar skulle även Lena med familj besöka USA. Vi hade därför redan på ett tidigt stadium synkroniserat våra resor, så att vi kunde besöka Grove City vid samma tillfälle.

Hur många cylindrar var det här då?.

Tanken var att vi nu skulle ta oss till familjen Richards, för att sedan följa dem till Pittsburgh för att ta emot Lena med familj.

Det började bli rejält varmt, ca 35 grader C, så fiskens kylanläggning kom väl till pass. Eftersom vi var rätt nära bekanta beslöt jag mig för att köra lite hårt med bilen. Jag tänkte att om jag körde de ca 3 timmarna ner till Grove City med 65 -70 mph (100-110 kmh), + påslagen AC, så skulle detta vara en bra test. Det gick som en dans, bilen flöt på som en oljad blix, och visade inte en enda tendens till att vilja hosta eller

Picknick på Country Cluben i Grove City.

tveka. Så när vi punktligt klockan 12 rullade in på familjen Richards gårdsplan var jag tämligen övertygad om att Marlin var kurerad.

Anna och Andreas gillade att åka i Madelenes Ford Victoria.

Artur (pappa) Richards är veterinär, med praktik hemma. De bodde i ett stort vitt hus, med vidbyggd mottagning för husdjur. Det kändes väldigt kul att få besöka det hus som min syster berättat så mycket om. När Lena bodde där hade flera av de fem egna barnen bott hemma, men nu var alla utflugna.

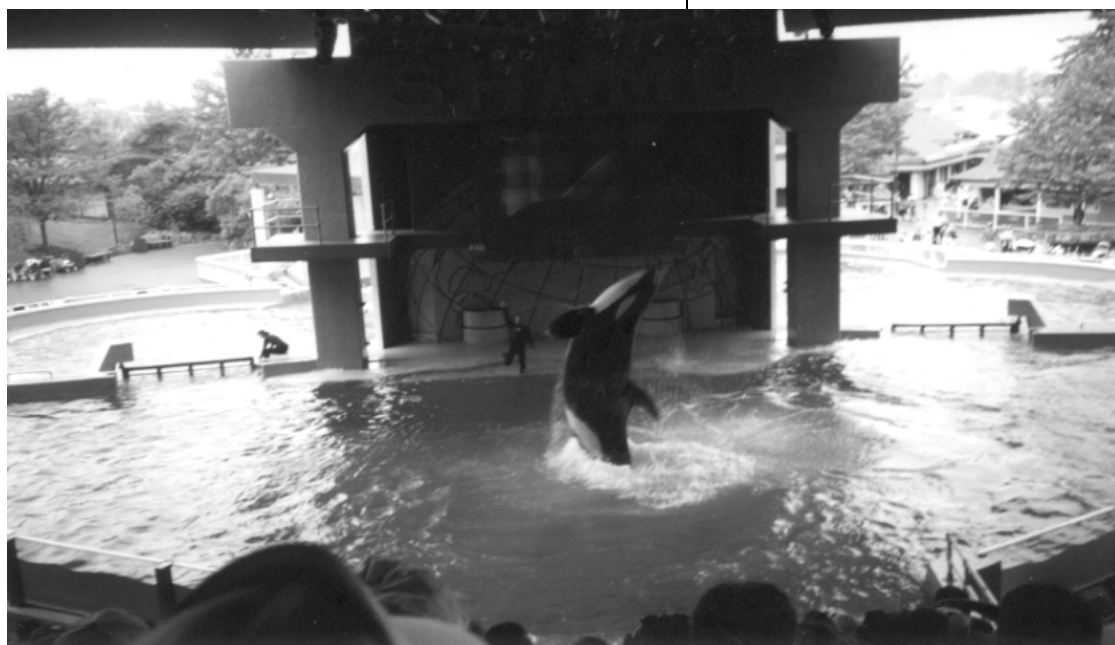
Efter att hälsat på "mamma" Carol (Art var och golfade), gick vi husesyn. Medan de andra tog igen sig med en lemonad på verandan passade jag på att spola av Marlin. Det var en vecka sedan jag tvättat den, och det behövdes. Speciellt

fram var den alldeles svart av bugs (insekter). För att lättare få bort dem lärde jag mig ett knep av Carol. Hon tog lite "baking soda" (bakpulver) på en blöt trasa och gned på fläckarna, och de löstes upp förvånansvärt lätt. Annars brukar det vara svårt att få bort flugor mm som suttit på en bil några dagar.

Delfinerna på Water World var mycket sällskapliga.

Vi åt en snabb lunch innan vi packade in oss i familjens båda bilar. Andreas och jag skyndade oss att boka in oss i Arturs vita Continental, medan Åsa och Anna fick hålla tillgodo med Carols Ford Taurus STW. Det tog oss 2 timmar att köra in till Pittsburgh. Landskapet var rätt så kuperat, med förhållandevis mycket skog. Pennsylvania är föresten uppkallat efter en trädsort som heter Penn (sylvania=skog).

Späckhuggarna på Water World var inponerande.

Statens ordspråk som står på alla registreringskyltar är Key Stone State, vilket syftar dels på statens geografiska placering likt nyckelstenen i en sten bro. Men även på att staten genom historien har varit en nyckelstat som övriga stater kunnat förlita sig på i orostider.

Avfärd från Grove City, det blev med tiden allt svårare att få plats med allt vi samlade på oss längs vägen.

Pittsburgh är känt för sina stålverk, och förr var stora delar av staden täckta av ett tjockt moln av stenkolsrök. Tyvärr (ekonomiskt sett) har en stor del av den tunga industrin fått stryka på foten under senare år, men det goda med detta är att luftföroreningarna i stort sett är borta. Staden ligger mycket fint belägen på några kullar mitt i korsningen av de stora floderna Ohio river, samt Allegheny river.

Flygplatsen var alldeles nybyggd och toppmodern. Man parkerade på taket till huvudterminalen från vilken man sedan tog ett förarlöst tåg ut till olika terminaler.

Utän problem möte vi syrran med karl och ungar vid anvisad gate. Det kändes lite ovant med så många svensktalande helt plötsligt. Vi hade inte träffat några andra svenskar sedan vi lämnat JFK flygplatsen i N.Y.

På macken i Stony Ridge såldes ingen mjölk!

Vi tog en tur genom down town Pittsburgh, innan vi for tillbaks mot Grove City. Pittsburgh var otroligt kuperat, jag tror inte vi såg ett hus beläget på plan mark. Gatorna gick upp och ned, precis som i San Fransisco.

Marlin blir fixad på Haas service station, Stony Ridge.

Vi passade också på att besöka en av Lenas "amerikanska systrar" som bodde i en villa med sluttningsstomt (vad annars).

Kul att se hur folk bor. Det är lite skillnad mot hemma. Husen är ofta stora, men utan någon direkt hall. Man kommer ofta direkt in i vardagsrummet, och skorna behåller man alltid på. I allmänhet är möblerna rätt "tungsa" och över allt ligger det heltäckningsmattor, utom möjligen i badrummet, men det händer att man ser det där med.

Jim Webb i sin butik i Huntington Indiana.

I Grove City var det sedan tidigare bestämt att vi skulle sova hos familjen McBride, bekanta till Richards. Miff och Madelene McBride hade stadens flottaste hus, byggt i sann funkis-stil runt

1960. Miff var advokat och hustrun inredningsarkitekt, så de hade råd. Och visste vad de ville ha när de lät bygga sitt hus.

Ett par Ambassadorer har mött sitt öde här.

Huset var byggt i 5 etage, och designat fullt ut i varje del. Jag som jobbar med arkitektur till vardags var djupt imponerad. Även om det inte alltid var praktiskt så var det häftiga lösningar man byggt. Även McBrides hade 5 barn som alla flyttat hemifrån, så där fanns gott om plats. Vi fick ett eget etage med 3 sovrum och två badrum. Vart och ett av rummen i egna färger, som följdes upp i tillhörande badrum.

I det stora garaget fanns plats för familjens tre bilar: Miffs Olds (nänting nytt), Madelenes Ford Viktoria STW (80-tal) samt pärlan en Ford

Slagna kämpar på Webb's "AMC Auto Recycling".

Woodie från 52 (om jag minns rätt). Woodien var rätt nyrustad och i ett mycket fint skick. Historien kring den var rätt kul. Familjen MacBride hade varit i West Virginia på semester någon gång för länge sedan. De hade då sett bilen och tyckt den var ljuvligt söt. Några veckor senare hade Miff och Madelene varit på ett party, Madelene hade då träffat en karl som berättade att han var ägare till ovannämnda Woddie. Tyvärr var han av någon anledning tvingad att sälja bilen, varför Madelene undrade vad han ville ha för den. Han sade då att han ville ha \$500 för den, varvid Madelene med hög röst utropade Sold! I samma ögonblick kom Miff in i rummet undrandes vad hustrun köpt denna

gång.

Totalt fanns ett 80-tal bilar på Jims bakgård.

Bilen var i alla händelser en riktig liten pärla. Men som många amerikaner (speciellt välbärgade) skruvade Miff inte själv, utan lejde bort allting. Han visste nog egentligen inte själv vilken ovanlig vagn de var ägare till. När jag frågade vad det var för maskin i den gissade han att det satt en sexa i bilen. Dock kunde det vid huvöppning raskt konstateras att vagnen givetvis var försedd med Fords berömda sidventils V8.

Jag fick också under vår vistelse hos familjen tillfälle att provköra bilen. Den var försedd med 3 vxl. manuell låda, samt muskelservo på broms och styrning. Den var förvånansvärt lättmanövrerad, men synnerligen lågt växlad. Det hade antagligen räckt med enbart treans växel. Detta demonstrerade även Miff vid en senare tur med honom bakom ratten. Han var uppenbarligen mycket lite förtrolig med manuell låda. Han började därför med att på "automatmanér" föra in växeln i läge, men glömde att kopplingspedalen har en väsentlig

funktion vid manuell låda. Efter att ha korrigerat detta fortsatte han på ett mycket kännbart sätt demonstrera att kopplingen tog bra. Han lyckades också passera synkringarna till både tvåans och treans växel utan att det märktes att de fanns. Men när sedan han väl fått trean på plats växlade han inte någon mer gång, dock slirade han rejält vid stopplikt och liknande. Jag tror det är tur för både ägare och bil att tureorna inte sker allt för ofta.

Vi stannade i Grove City i tre dagar, och hann med en massa olika saker. Höjdpunkten var nog en tur till Water world utanför Cleveland, Ohio. Det är en jättelik Zoo-anläggning med enbart vattenlevande djur och fiskar. Man bjuder också på spektakulära shower med bl.a. späckhuggare, sjöelefanter och sälar. Speciellt föreställningen med späckhuggare var kanonhäftig. Tänk att bli skjuten under vattnet och sedan uppkastad säkert 5 meter i luften av en sådan best. Man skall nog vara lite galen för att jobba med sånt.

De flesta av AMC:s modeller från 60- och 70-talet fanns representerade.

Vi blev också bjudna på en äkta amerikansk picknick vid den lokala countryklubben. Det var en riktig upplevelse, med massor av god mat och dryck. En kul detalj var efterrättsskålen som bestod av en urgröpt vattenmelon, men med en del av överdelen sparad så att den liknade en vackert grön korg. Givetvis bjöds det på grillat i olika former, både korv, hamburgare och jätte stekar. Till detta serverades olika typer av sallader, samt en enormt god variant på bruna bönor.

Ungarnas favoritsysselsättning under dagarna var att köra Arturs golfbil runt den stora tomten. Den var nästan farlig, för han hade plockat bort strypringarna i förgasarna. Så nu gjorde den lilla

bilen säkert 30 knyck. I vilket fall gick det bra, ända tills syrrans grabb Erik råkade köra in i kremationsugnen på baksidan (där brändes ej kurerade patienter). Det blev inga personskador, men fruarna tyckte i alla fall att nu var det slut kört.

Tisdag 15/7, dags för avfärd mot resans nästa delmål, Columbia, Missouri. Innan vi lämnade Grove City hade Miff (advokaten) hjälpt mig med att få några kopior på title (registreringsbevis), samt dock receipt (boknings bekräftelse) notoriserade. Jag hade fått instruktioner om vad som behövdes från en skeppsmäklare i NY. Denne hade jag blivit anvisad av min Svenska speditör, Yngve Carlsson Spedition i Göteborg.

Så var vi då på väg igen. Vi fortsatte vår resa västerut längs highway 80, och var snart inne i Ohio. Bilen rullade på utan problem i mil efter mil. Vi passerade strax utanför Cleveland, där vi egentligen hade tänkt stanna. Där ligger nämligen huvudkontoret för AMC Rambler Club (AMCRC), i vilken vi är medlemmar. Men tyvärr hade vi lovat att vara framme i Columbia den 17, så vi trodde inte tiden skulle räcka för ett stopp där.

En Rambler -60, vid sidan av en Matador Coupé.

Det var ganska varmt igen så vi var glada över att fisken var försedd med kyla. Landskapet var rätt så enformigt platt, med stora spanmålsåkrar så långt ögat nådde. Strax utanför Toledo lade bilen plötsligt av. Jag svor en lång ramsa för mig själv, och svängde ut på väggen. Klockan var runt 2 pm, och trafiken var mycket tät. Efter att ha väntat en liten stund fick jag igång motorn igen. Vi lyckades, via ett par oplanerade stopp ytterligare, ta oss till nästa motorvägsavfart och in på en bensinstation.

Där stod en kille och tankade sin bärgare. Han berättade att om vi kunde ta oss till Stony Ridge ett par miles bort, så skulle vi nog kunna få hjälp vid en verkstad där. Vi gav oss iväg och lyckades komma fram utan missöden. Verkstaden var en riktigt tjugig nostalgimack (BP), modell 30-tal. Där körde man fortfarande med plingslang.

D.v.s. att då man körde in vid pumparna passerade man över en slang, som påverkade en klocka som sa "pling". Varvid det kom ut en uniformsklädd kille och tankade upp kärran åt en. Givetvis betalade man vid pumpen, man går inte ur den luftkonditionerade bilen i onödan.

Tre Marlins på samma skrot, det ser man inte hemma. Här en -66:a.

Verkstaden förestods av en man i 60-årsåldern som var mycket förtroendeingivande. Trots att han hade flera bilar under arbete lämnade han dem och grep sig an vår fiskbil. Eftersom det var rejält hett, misstänkte han ånglås i bränsleröret till förgasaren. Han berättade att förr i tiden var det ett vanligt problem. Man kunde lösa det på ett enkelt sätt genom att sätta några träklädnypor i rad på röret. Dessa hjälpte då till att kyla röret så att bränslet inte kokade. En annan gubbe som stod och beundrade vår vagn trodde också på teorin. Han sprang genast hem (han bodde tvärs över gatan) och hämtade en spritt ny förpackning med klädnypor som vi fick av honom. Alla vi träffade var som sagt mycket vänliga och hjälpsamma.

Mekanikern testade bränsletrycket under varierande varv, och det visade sig pendla rejält hela tiden. Givetvis kollade han även tändning och förgasare, dock utan att finna något konstigt. Han prövade också att blåsa bränsleröret utan att någon förbättring av trycket kunde noteras.

Så efter att ha testat länge och väl var han rätt säker på att soppapumpen var i olag. En telefonkontroll visade att det var omöjligt att få fram en ny mekanisk pump inom rimlig tid. Dock kunde en elektrisk pump omgående köras ut med budbil. Vi hade inget att välja på, utan beslöt oss för att testa med elpumpen.

Lunch i skuggan av en Marlin -65.

Efter att ha väntat på den dammiga planen i tre fyra timmar nu var fru och barn ganska less, så vi beslöt att gå och äta på en närbelägen servering. Vi drog ut på middagen i det längsta innan vi gick tillbaka för att se om kärran var klar. Men tyvärr hade den nya pumpen inte kommit ännu. Vi fick vänta ytterligare innan allt var klart. Totalt tillbringade vi 7 timmar i Stony Ridge. Förhoppningsfulla lämnade vi den trevlige mekanikern och rullade på mot gränsen till Indiana. Men vi orkade bara en timme innan vi trötta tog in för natten på ett motell i Wauseon.

Nästa morgon startade vi tidigt. Jag hade redan i Grove City tagit reda på adress och telefon till Jim Webb. Han har en reservdelsbutik och bilsprot med enbart AMC delar i Huntington utanför Fort Wayne. Vi hade en problemfri morgon när vi på spikraka vägar for fram genom majsfälten i nordöstra Indiana. Vid lunchtid var vi framme hos Jim. Han tog väl emot oss och berättade om sin firma och sina bilar. Det visade sig att han även hade en verkstad där han renoverade bilar för försäljning. Jag fick också tillfälle att titta i hans välfyllda lager, samt givetvis även titta på de 80-talet skrotbilarna på

bakgården. Jag kommer aldrig glömma anblicken av tre skrotade Marlins på rad, en otrolig syn. Så gott som alla modeller AMC tillverkat under 60- och 70-talet fanns representerade.

En helt otrolig samling, många av bilarna skulle ansetts som bra renoveringsobjekt här hemma. Jag passade också på att köpa en ny soppapump samt ett hotspotsjäll (förmodade felkällan i Albany) till Marlin. Samt några framvagnsdelar till Classicen hemma i garaget. Ett par instruktionsböcker och option foldrar hittade också vägen till Sverige. Jim var en mycket trevlig kille, och han gav ett seriöst intryck. Jag kan rekommendera honom för den som söker någon svårfunnen del. Han tar alla vanligen förekommande kreditkort, och kan sända delar world wide, med flygfrakt om så erfordras.

Efter några trevliga timmar hos Jim fortsatte vi sedan mot resans vändpunkt, Columbia MO. Dock efter att först ätit lunch på gräset i skuggan av en Marlin, som var till salu (inte vår).

Fortsättning följer i nästa nummer av RR.

Orphan Car Meet 1998

Av Maria Åberg

De flesta av oss bilentusiaster vet med sig att om man åker på någon av de klubbträffar man anordnar för de stora bilmärkena, så brukar uppslutningen bli stor om man jämför med t.ex. vår klubb. Det är den enda, skall man kalla det nackdelen? med att ha en bil från ett mindre märke.

Nåväl, idén om att vi kanske skulle försöka ha en träff med våra "släktingar" dök upp, och Johan Lindersson pratade med Hudsonklubben som också hade en sådan önskan. Sagt och gjort, nu var idén med en träff för alla "föräldralösa" märken (de som inte tillhör "de tre stora" – GM, Ford och Chrysler) etablerad. Det tillkom fler märken till träffen som t.ex. Studebaker, Nash, Packard, Kaiser, Henry J, La Salle, och vips! så var ORPHAN CAR MEET född.

40-talsbilar på Orphan Car Meet

Träffen blev förlagd utanför charmiga Söderköping vid en gammal borg från 1200-talet, Stegeborg. Där fanns det varierande bomöjligheter, som vandrarhem, camping, och en bit från träffplatsen, ett fint litet hotell. Jag själv bodde på vandrarhemmet och det var helt okej. Uppställningsplatsen var en stor gräsplan som lagom rymde alla bilar som dök upp. Vi hade fin utsikt över havsviken och borgen, och det var en väldigt vacker inramning till alla de fina bilar som kom.

Det blev en bra uppslutning till träffen från flera av klubbarna. Allt som allt dök det upp c:a 50 bilar! Vår klubb bidrog faktiskt med ungefär 20%

av antalet. Inte dåligt alls!! Men Hudson dominerade. De var c:a 15 st från den klubben, och fem av dem var -51:or. Mycket mysiga bilar i mitt tycke. De är liksom redan färdigcustade, och jag är svag för customs. Skicket varierade på bilarna överlag, allt från riktiga renoveringsobjekt till de i absolut toppskick. Jag tycker om när det är lite variation. Det är uppfriskande!

Hudsonlimpa i patinerat bruksskick

Schemat för träffen innehöll mycket. På fredagen var det incheckning, uppställning av bilarna, lite swap också. På kvällen så grillades det nere vid stranden, och för de yngre förmågorna anordnades det en skattjakt i borgen. De fick sig lite spöken till livs under skattjakten också. Tyvärr var en annan lite för gammal för att hänga med på dylikt, men jag är säker på att det uppskattades av barnen.

60-talarna, mest AMC

På lördagen drog själva utställningen igång redan klockan tio.

Studebaker Avanti, mycket ovanlig!

Denna gång var det inte domare som bedömde bilarna utan det var enbart peoples choice som gällde, och det kom mycket folk och tittade. PV-klubben hade träff samma helg, och de lade sin rallyrutt så den gick förbi vår träff. Många av dem tog en paus och promenerade bland våra bilar. Det var kul!

Dollargrin, eller...?

Klockan tolv startade ett välordnat rally, som gick runt i trakten däromkring. Det fanns kontroller efter vägen, där man fick svara på frågor. Vid vändpunkten var det en uppgift som föraren skulle utföra, kasta boll i hink medan bilen rullade. Det var inte det lättaste, för bollen var lätt och det blåste ganska friskt. Men jag lyckades få i en boll av fyra i alla fall. Och frågorna gick bra för mig också tack vare att jag hade med mig familjen Wallin i bilen. Utan dem är jag rädd att jag nog hade stått mig rätt slätt.

Ordförande Johans mycket fina Marlin

Efter rallyt hade vi celebret besök av en viss Anders Berglund, bättre känd som "den Rockande Advokaten". Han bjöd oss på en kavalkad av rock'n'roll från 50- och 60-talen. Det höjde definitivt stämningen på träffen.

Mycket lyckat! Studebakerklubben utmanade sedan övriga klubbar på en tävling i nämnda musik. Med stolthet talar jag om för er att vår klubb vann! Vi hade några mycket kunniga medlemmar med oss, som räddade oss från en nesa.

Efter denna tävling var det dags för prisutdelningen. People's choice vanns utav Christer Bellman med sin otroligt vackra Hudson Hornet Convertible -51. Mmmmm, vilken pärla den är!! Det var däremot lite svårare att kora vinnaren av rallyt, för det var fyra stycken som hade samma slutresultat, så det blev en utslagsfråga. Vi (hmm...ja, jag tillhörde en av dessa fyra) fick en utslagsfråga, att gissa den sammanlagda åldern på de tre eldsjälarna som anordnade träffen (varav vår ordförande var en). Det gick inte så bra för mig där utan det var någon annan, minns tyvärr inte vem, som knep det priset. Vi hade naturligtvis lotteridragning också, och vi var några lyckosamma själar där. Fina priser som vanligt.

Christer Bellmans fantastiska -51:a

Kvällens händelser var lite utöver det vanliga. Det anordnades en härlig skärgårdskryssning med tillhörande middag. Tyvärr hade den båt vi egentligen skulle åka med gått på grund, så vi fick boka om och hamnade i en annan båt där det även fanns ett företag med som hade en middag. Men det gick bra ändå. Middagen var trevlig och jag tror de flesta njöt. Det bjöds på musik på övre däck också, för de danssugna som ville svänga sina lurviga. Kvällen var mycket lyckad, tyckte nog de allra flesta. En del mer än andra, kanske!

Studebakers på rad

Så var det söndag, snabbare än man ville. När vi hade kvicknat till drog de flesta av oss vidare in till Söderköping, där vi radade upp oss vid Göta Kanals slussar. Där var det mycket folk som fick se lite härlig bilkultur på sin söndagspromenad. Vi stod där i ett par timmar, och de av oss som var hågade tog sig en promenad i idyllen där. För en idyll var det verkligen. Söderköping är verkligen en mysig liten stad och det är väldigt vid kanalen.

Sammanfattningsvis kan jag bara säga att det var en väldigt lyckad och rolig träff för de flesta av oss. En hade dock otur, Hudson-Hasse som kom

med sin väldigt fina Hudson -49 pickup. Toppen gick på vägen ner, så han fick ta bärgare hem. Det var faktiskt en syn att skåda! Pickuper på bärgaren, och deras lilla husvagn efter. Ett ekipage som verkligen syntes! Nåja, de hade ju i alla fall tur med vädret. Detta evenemang kommer att fortsätta nästa år med, och jag rekommenderar å det varmaste att ni besöker det då. Det är ju så att delad glädje är dubbel glädje, eller hur ?

Hasse Hudsons pickup på bärgaren

RAMBLER TAXI
byggd för taxibruk

Norsk höstträff 1998

Av Johan Lindersson

Varje år i slutet av augusti ordnar våra norska vänner i RACN (Rambler AMC Club of Norway) sin årliga höstträff. I många år har träffen hållits i Fagernes en bit uppåt i landet, men de senaste åren har man hållit till i Tyriheim, bara en fyra-fem mil från Oslo. Efter mycket mild övertalning blev vi en kvartett som tänkte bege sig dit. Det var undertecknad, Andreas Abrahamsson, Kent Dahlin och Börje Hultberg. Träffen pågick fredag-söndag 21-23 augusti och vi gav oss iväg vid 13-tiden på fredagen. Givetvis utgick vi från McDonalds, man skall aldrig resa på fastande mage. På vägen stannade vi på Örebro bildemontering där Börje fyndade lite småplock. Efter att ha bunkrat korv och pilsner på Eurostop fortsatte vi så mot Oslo.

Bilarna gick bra, enda problemet var att bägge (fiskbilen & Börjes sportabout) läckte lite automatlådeolja. Men inte värre än att det gick bra att köra. Tråkigt nog regnade det mest hela resan och det var lite jobbigt när vi kom in på norska sidan. Deras vägar är förbaskat krokiga och asfalten var nylagd, d.v.s. allt ljus absorberas. Nåväl, efter en snabb korv i Oslo anlände vi till Tyriheim vid halv ett-tiden på natten. Vi blev mycket väl mottagna då vi ramlade rakt in i den pågående fredagsfesten.

Terje Mittet studerar fyrdörrars Classic

Det hade redan kommit bortåt 20 bilar så det var mycket folk igång. Givetvis kastade vi bara in

grejerna i hytten och korkade sedan upp varsin bira. Sedan gick vi med Björn Breda som ciceron runt och tittade på bilarna och morsade på gamla bekanta och nya bekantskaper. Vid halv tre-tiden på natten orkade vi inte längre utan gick till sängs.

Lördag morgon startade tidigt, vi hade ju inte åkt 55 mil för att ligga och sova. Vi startade dagen med att åka in till närmaste samhälle, Sundvollen, för att tvätta våra bilar vilka var rejält skitiga efter den långa och regniga resan. Vi blev glatt överraskade på vägen in till byn. Där passerade vi en riktig gammal bensinmack i klassicistisk stil, med pelare och kolonner likt ett grekiskt tempel. På vägen tillbaka var jag tvungen att parkera bilen framför macken och ta ett kort.

Vi hittade en bensinstation där vi utan kostnad fick spola av våra skitiga vandrare (Ramblers). Mina däck var omöjliga att få fina, men de sålde ett riktigt mirakelmedel på macken, så de blev som nya. Det funkade också jättebra på gummimattorna.

Väl tillbaka var det dags att ställa upp på den stora gräsmattan för dagens utställning. Först nu upptäckte vi vilket fantastiskt vackert ställe vi hamnat på.

Anläggningen, som bestod av ett tjugotal hytter samt en mindre hotellbyggnad, låg otroligt vackert belägen på en fjällsida. Från uppställningsplatsen hade man en strålande utsikt över Tyrifjorden, Norges näst största sjö.

Undan för undan rullade det in nya bilar, den ena häftigare än den andra. Men tuffast var i alla fall Christian Ramsöe som kom med sin American dragracingbil. Den är totalt ombyggd med aluminiumchassi och plastkaross. Drivet kommer från en kompressormatad AMC 401” V8. Dragbilen var inte mycket sämre, det var en AMC Matador Coupé med 401” den med. Coupén är dessutom lackad som en NASCAR Matador, urtufft! Jag vill lova att det kändes när Christian startade sin American, det dunkade i bröstet och håret reste sig på armarna av vällust.

Christian Ramsöes dragrace American taxi

Björn Breda öppnade butiken, som i år bestod av en Rebel -67. Han gjorde nog goda affärer, för folk flockades som flugor kring en sockerbit runt hans godbitar. Andreas, som gillar utmaningar, försökte också få köpa bilen. Den såg kanon ut på natten men i dagsljus såg man att den erhållit en viss patina, mest i form av konstiga brunfläckiga hål. Den var dock fullt körbar, det skulle vi få erfara på söndagen.

Jag gick runt och filmade och plåtade bilar samtidigt som jag försökte bestämma mig för vilka jag skulle rösta på i peoples choice. Det var inte lätt vill jag lova. Man hade också en jurybedömning i två klasser, 60- och 70-tal. Det var nog inte lätt för domarna heller för vagnarna höll i allmänhet en mycket hög klass.

Björn Breda i försäljartagen

Vid 16-tiden åkte vi iväg på en liten cruising till den närbelägna staden Hönefoss där vi fyllde upp en större parkering med enbart Kenosha Built Iron. Imponerande vill jag lova. Totalt under dagen passerade drygt 30 bilar. Vissa stannade inte så länge, men det gjorde inte så mycket för det fanns alltid något nytt att titta på. Vi var tillbaka på Tyriheim för den stora träffesten vid 18-tiden.

Klubben höll med bakad potatis, bröd och sallad. Grillmaten fick vi hålla med själva. Tyvärr började det regna lite precis när vi satt oss till bords men som tur var fanns det en fin lokal att flytta in i. Man skickade också ut ungar att sälja lotter så det blev till att hosta upp lite stålar.

Efter maten blev det prisutdelning, det var fyra priser i varje klass samt fyra stycken peoples choice-priser. Man hade också ett Long Distance vilket Börre (han döptes till detta efter en felskrivning i deltagarlistan) fick ta med sig hem till Stockholm.

Mycket fin -64 American 2 dörrars HT

Till min förvåning fick min Marlin första pris i 60-talsklassen, några få poäng före Skarpsnos fina Ambassador Cab. Även i peoples choice gick det bra, bilen kom på tredje plats – jättekul! I lotteriet senare hade jag inte samma tur, vilket däremot Andreas hade. Han vann första pris, ett kanonjuste set med fasta nycklar signerade (ingraverat) av kända amerikanska dragraceförare. De raceintresserade norrmännen dreglade som ungar i en godisbutik över det fräcka nyckelsetet.

Skarpsnos –65 Ambassador convertible

Vi hade alla en jättetrevlig kväll med alla våra norska vänner och kvällen gick fort. Men vid halvtvå-tiden gick vi ner till vår mysiga stuga och tog kväll. Vi ville orka söndagen också då vi skulle besöka Bredas berömda reservdelslager.

Söndag morgon startade vi också tidigt (utom Andreas som tog sov morgon). För att vakna till ordentligt startade vi dagen med en rejäl långpromenad ner till byn och tillbaka. Sedan vidtog vaskning av stugan samt lite eftersnack med övriga deltagare.

Classic STW och två Rebels

Eftersom det var kanonväder passade jag också på att fotografera och filma lite mer. Bästa sekvenserna fick jag nog då Christian startade sin American för att lasta den på

trailern. Vilket ljud! Det var så man fick hjärtklappning och gåshud.

När vi var klara med städning och annat startade vi mot Oslo i sällskap med Björn Breda. Allra först åkte vi dock upp till en utsiktsplats med vidunderlig utsikt över Tyrifjorden och kringliggande fjällmassiv. Vi kom lagom för att se några våghalsar kasta sig utför stupet med fallskärm. Det verkade helhäftigt, men läskigt.

Vi passade också på att titta på en av de få bevarade skjutsstationer som finns kvar i Norge. Den var renoverad och ingick som en del i Sundvollens hotellanläggning. Mycket vacker byggnad med bevarad inredning som fick en att känna sig förflyttad till tidigare sekel.

Efter detta var det slut med finkulturen. Vi följde Björn som for iväg i sin Rebel STW. Jag har sedan tidigare hört att Björn är duktig på att gasa, men att det gick att framföra en buskig Rebel fylld till brädden med bildelar på de krokiga norska vägarna på detta sätt var imponerande. Bilen måste vara betydligt friskare i drivning och chassi än utsidan visade. Eller så är det så att AMC byggde bilar som klarar tuff körstil. Både jag och Börje hade klara problem att hänga med genom böjarna. När vi sedan kom in i Oslos imponerande trafiksystem blev det ändå svårare eftersom det var hård trafik. Men till slut kom vi äntligen fram till Mecka, d.v.s. Björns centrallager.

Hit bör alla troende AMC-freaks vallfärda. Björn hade tonvis med delar, det mesta nytt men även en del begagnat. Där fanns allt från 401” V8 till glassäkringar. Ordningen var kanske inte den bästa för den oinvigde men Björn visste ändå var han hade vad. Helt otroligt, jag tror vi gick en timme och bara gapade innan vi kom oss för att börja leta efter de delar vi kommit för att köpa. Vid halvsju-tiden började vi i alla fall bli klara och gav oss iväg för att träffa Kjell Blåhella. Han är en riktig entusiast som inte räds objekt. Totalt hade Kjell ett femtontal bilar uppställda på olika platser.

Vi fick se några Gremlins i varierande kondition, en Cherokee Jeep som undergick en omfattande helreovering, en American cab importerad från Sverige med mera. Vi blev djupt imponerade av samlingens omfattning samt nivån på reoveringarna. Efter ett par timmar i Kjells olika garage åkte vi trötta och hungriga hem till Björn i Oslo.

Björns hus ligger mycket centralt, strax bakom slottet. Vi kastade bara in våra prylar och fortsatte ner till Pepés Pizza ett par kvarter bort. Det var ett typiskt amerikanskt pizzaplace, med en massa kul från staterna. Vi saknade dock någon Rambler kapsel el. dylikt på väggen. Pizzorna var jättestora och ölen smakade gott.

Hemma hos Björn igen vidtog bildvisning från hans senaste USA-resa. Man fick en viss reslust igen. Efter någon timme började vi kippa med ögonen och var tyvärr tvungna att gå till sängs.

Måndag klev vi upp tidigt, att sova på 10 mm liggunderlag inbjuder inte till sovmorgon. Efter frukost vidtog inventering av Björns närlager som visade sig vara nästan lika omfattande som det andra lagret. På gården stod dessutom en stor container fylld till bristningsgränsen med bilplåt. Börje och Breda for in där för att leta skärmar till

en av Börjes bilar. De skramlade runt där inne i säkert en timme, men till slut kunde Börje skinande av lycka bära iväg två NOS skärmar till sin Hornet.

Under tiden passade vi andra på att titta på de tre bilar Björn hade hemma. Där stod förutom den gröna Matador Coupén (den har ni säkert sett på någon träff) en -65 Marlin och en -65 Classic convertible. Matadoren väntade på en reoverad 401" V8 samt en uppfräschning av motorrummet. De två övriga var också i behov av viss översyn, men de väckte alla tre ett enormt habegär. Det blev lite mer handlat när vi kom ner i källaren där det fanns tonvis med NOS-prylar. Allt från avgassystem till emblem trängdes på de bågande hyllorna.

Vid halvtolv-tiden var vi i alla fall klara för hemfärd och lämnade trötta men lyckliga denna fristad för AMC-delar. Resan hem var helt problemfri och vädret var betydligt bättre än på ditresan. Jag är säker på att det blir fler Norgeresor i framtiden. Det är klart värt den långa resan, jag tror vi körde c:a 140 mil totalt.

Det var allt tror jag, hör gärna av er om ni gillade det. I så fall kan vi utöka gruppen till nästa år.

SARS Årsmöte 98-07-18

1. Mötet öppnar.

2. Justering av röstlängd/medlemslista.

Se bifogad närvarolista.

3. Fråga om kallelse skett i stadgeenlig ordning.

Årsmötet annonserades ut i god tid i Rambler-revyn.

4. Val av ordförande samt sekreterare för årsmötet.

Ordförande: Johan Lindersson

Sekreterare: Maria Åberg

5. Val av två justeringsmän, tillika rösträknare.

Justeringsmän: Andreas Abrahamsson och Börje Hultberg

6. Föredragning och godkännande av styrelsens verksamhetsberättelse.

Genomgång av de föregående två årens verksamhet.
Verksamhetsberättelsen godkänd.

7. Fastställande av resultat- och balansräkning.

Balansräkning utkom i senaste Rambler-revyn. Det finns ännu ej någon skriftlig rapport, endast muntlig. Den muntliga rapporten blev godkänd.

8. Fråga om ansvarsfrihet för styrelsen.

Styrelsen får ansvarsfrihet.

9. Behandling av styrelsens förslag och inkomna motioner.

Det finns inga inlämnade motioner eller förslag.

10. Fastställande av medlemsavgift, verksamhetsplan, samt budget för de kommande två verksamhetsåren.

Medlemsavgiften höjs till 200 kronor för ordinarie medlemmar fr o m 1999. Familjeavgiften kvarstår som förut med 30 kronor. Det finns ej någon utarbetad verksamhetsplan, och budgeten är inte heller gjord än.

11 Val av styrelseledamöter för en tid av två år.

Förslagen var- Johan Lindersson
PO Wallin
Maria Åberg
Andras Abrahamsson
Kaj Andersson
CG Blom

Förslagen antogs.

12. Val av revisorer.

Förslagen var- Hans Maschmann
Lennart Mäkinen

Förslagen antogs.

13. Val av ledamöter i valberedningen.

Förslagen var- Björn Breda
Börje Hultberg

Förslagen antogs.

14. Övriga frågor.

*Michael Liebgott är webansvarig. Klubben har en websida under utveckling.

*Önskan att träffarna annonseras i fler tidningar än klubbtidningen. Klubben ska försöka annonsera i t.ex. Classic Motor, Wheels och Power.

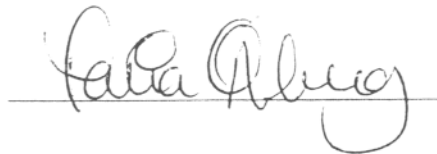
*Träff-99:Vi behåller träffhelgen som varit de senaste fyra åren-helgen efter Power Meet, alltså tredje helgen i juli. Styrelsen utser lämplig plats för träffen -99,och vilka som ska arrangera den.

Vid större träffar kan de som önskar, gärna annonsera i vår egen tidning om att medlemmar kan träffas i något tilldelat hörn. Klubben ordnar skyltar med information om AMC och SARS, som man kan ha med sig på de träffarna.

*Ev. ordna gruppresor till AMC-träffar i USA. Andreas Abrahamsson, Johan Lindersson och Staffan Rahm kollar över det.

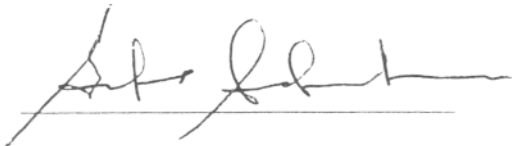
15. Mötet avslutat.

Vid Protokollet

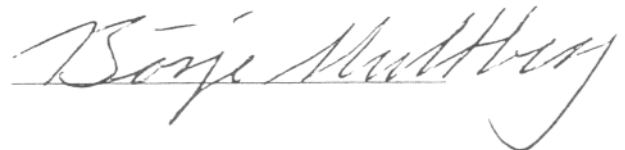

Maria Åberg

Justeras

Andreas Abrahamsson

Börje Hultberg

S.A.R.S. KLUBBSHOP

T-shirt m. klubbemblem, finns i stl. 90-150 , S-XXL - vit eller grå	100:-
Dekal, vit bakgrund	20:-
Dekal, transparent för vindrutan	30:-
Broderat tygmärke	50:-
Samlarbild i färg SC/Rambler 1969	20:-
Samlarbild i färg Rebel Machine 1970	20:-
Ramblerrevyn 1986-96 (c:a 40 kvarvarande nummer)	150:-
Ramblerrevyn 1997-98	10:-/st

Priserna inkluderar porto. Sätt in pengarna på postgiro 489 71 33 - 7 och mottagare S.A.R.S.
Kom ihåg att ange storlek och färg på T-shirts samt ditt namn !

Nya Medlemmar

406	Ulf Gustafsson Läxvägen 7 177 39 JÄRFÄLLA 08-580 196 78 , 070-496 10 33 ulf.gustafsson@mbox322.swipnet.se	1971 Javelin AMX	
407	Magnus Lifbom Rangstagatan 14, 2tr 124 54 BANDHAGEN 08-647 55 57	1969 Javelin SST	290" auto
408	May Petersson Rapsvägen 1 371 60 LYCKEBY	Familjemedlem	
409	Bertil Persson Stryckfors 11 922 91 VINDELN 0933-220 71	1965 Rambler American 330 4dr	196" man
410	Björn Tomas Olsson Ledungsplan 10 168 53 BROMMA		
411	Torbjörn Gustafsson Kårestad Karsagård 360 51 HOVMANTORP	1972 Javelin AMX	360" auto
412	Richard Johansson Gamla vägen 11 264 71 Ö.LJUNGBY		
413	Björn Terje Nordin Trondheimsveien 445 N-2044 FROGNER, NORGE		

Äldre Ramblerrevyer

Vill du ha äldre nummer av Ramblerrevyn ? Då kan du beställa dessa till självkostnadspris. Tidningen höll A5-format åren 1985-1988, därefter A4. Se klubbshopen för priser, nedan följer en förteckning över samtliga äldre nummer och deras innehåll:

- RR 1-85 : SC/Rambler
- 2 : AMC Nat's -85 , 2 medlemsbilar
- RR 1-86 : Mektips: motorbyte, medlemsbil, AMC musik
- 2 : AMX trooper car, utväxlingar, topplocksspecifikationer AMC V8, Nash Healey, medlemsbil
- 3 : De första åren – Rambler of 1902
- 4 : AMC Pacer
- 5 : Rambler American, motordata 390"-68
- 6 : AMX 1968-70, Dalecarlia Meet -86
- RR 1-87 : AMX/3, AMX ägarrapport -69
- 2 : AMC Gremlin, Torkerinsug för AMC
- 3 : Marlin
- 4 : AMC Nat's -87, Dalecarlia Meet -87, Rambler American
- 5 : Rambler 196" aluminium-sexa
- 6 : Rambler Super Six test från 1958 och -59
- RR 1-88 : Rambler American test från 1959
- 2 : AMX/3
- 3 : AMC:s "71-or"
- 4 : Rambler Palm Beach
- 5 : Gremlin test
- 6 : Rambler Classic
- RR 1-89 : Rambler Classic
- 2 : AMC Hornet
- 3 : AMC Hornet
- 4 : Biltillverkning vid monteringsbandet
- RR 1-90 : Rambler Super Six test från 1958
- 2 : Trans AM 1968, Bilförsäljarsnack, AMC Pacer, Dalecarlia Meet -90, Mektips: motorbyte
- RR 1-91 : Trans AM 1969, AMC Amitron
- 2 : Nash Healey at Le Mans
- 3/4 : 390" Javelin, AMC i Libanon, Willys 77, Rambler American broschyr 1958, SC/Rambler ur Bilsport
- RR 1-92 : Richard A. Teague in memoriam, Hudson Club Coupé 1946, Darrin's Willys
- 2 : Nordisk vårträff -92 med RACN, Årsredovisning -91
- 3 : Dalecarlia Meet -92
- 4 : Trans AM 1970
- RR 1-93 : AMC Gremlin, Årsredovisning -92, Rullande 30-årsgräns
- 2 : Rambler American, AMC Motorfärgskoder, Medlemsbil
- 3 : Dalecarlia Meet -93, Tipsfrågor
- 4 : Willys Jeepster, SC/Rambler, Nya AMC-böcker
- RR 1-94 : Metropolitan, Årsredovisning -93
- 2 : Ed Andersson in memoriam
- 3 : Enkätsummering, Nordisk vårträff -94 med RACN, Dalecarlia Meet -94, Årsmötesprotokoll
- 4 : Mässan Bilen Genom Tiderna, Norsk höstträff -94, Rebel Machine
- RR 1-95 : Trans AM 1971, Motor-City Exhibition Center, Försäkringar
- 2 : Årsredovisning -94, Nordisk vårträff -95, Prod.siffror AMC 1954-87, Nya AMC-böcker, Medlemsbil
- 3 : Euromeet -95, Året som gick - S.A.R.S. 10 ÅR, Modern teknik i originalradion
- 4 : George Romney in memoriam, USA-bilsskrotar
- RR 1-96 : Årsredovisning -95, AMC Gremlin
- 2 : Verksamhetsberättelse 1994-96
- 3 : Jim Alexander & AMC Cowboy, Euromeet -96
- RR 1-97 : De första åren – the Jeffery story, AMC motorfärgskoder
- 2 : Nordisk vårträff -97 med RACN, Go West – AMC Style del 1, Medlemsbil
- 3 : Euromeet -97, Go West – AMC Style del 2, Medlemsbil
- RR 1-98 : Årsredovisning -97, Go West – AMC Style del 3, Medlemsbil
- 2/3 : Orphan Car Meet -98, Norsk höstträff -98, Årsmötesprotokoll, Go West – AMC Style del 4

AMERICAN MOTORS-BÖCKER TILL LÅGPRIS!

KÖP DIREKT FRÅN VÅRT GROSSIST-LAGER!
PRISERNA LIGGER MINST 25-30 % UNDER BOKHANDELNS!

STANDARD CATALOG OF AMERICAN MOTORS 1902-1987. 320-sidig uppslagsbok år för år. Boken inleds med historik. Därefter produktionsciffror, utrustning, tillbehör, specifikationer etc för alla modeller av Rambler, Jeffery, LaFayette, Nash, Nash-Healey, Metropolitan, Hudson, AMC, Jeep (1970-86). Även värderingspriser. Totalt 580 bilder!
Vårt lågpris 225 kr!

ILLUSTRATED AMC BUYER'S GUIDE. 160 sid 1946-88 Nash, Rambler och AMC.
 Historik, köptips, specifikationer, tillverkningsciffror etc
Vårt lågpris 165 kr!

AMERICAN MOTORS - THE LAST INDEPENDENT. 304 sid historik 1954-87 Nash, Rambler, AMC & Jeep. Även prototyper och specialmodeller. 344 bilder
Vårt lågpris 225 kr!

AMERICAN MOTORS MUSCLE CARS 1966-70. 100 sidor tester och artiklar ur de ledande motortidningarna. AMX, Javelin, Rambler American & Rebel. Körintryck, prestanda, specifikationer etc.
Vårt lågpris 128 kr!

AMX & JAVELIN MUSCLE PORTFOLIO 1968-74. 140 sid ny bok med tester etc
Vårt lågpris 168 kr!

AMC MID-SIZE 1970-83: CONCORD, GREMLIN, HORNET, SPIRIT. Haynes verkstadsbok.
Vårt lågpris 228 kr!

HISTORY OF HUDSON. Crestlines jättehistorik 1910-57. 336 sid och 1364 bilder!
Vårt lågpris 298 kr!

OFF ROAD JEEPS 1944-71. Både civila och militära. Även specialutrustning etc
Vårt lågpris 128 kr!

JEEP CJ5 & CJ6 1960-76. 100 sidor tester och artiklar. Massor av bilder!
Vårt lågpris 128 kr!

JEEP CJ5 & CJ7 1976-86. 100 sidor tester och artiklar. Massor av bilder!
Vårt lågpris 128 kr!

JEEP OWNERS BIBLE. 360 sidor och 755 bilder! Kort historik. Dessutom köpråd, felsökning, modifieringar, tillbehör etc. Från MB-modeller till nyare Wrangler, Cherokee etc
Vårt lågpris 295 kr!

JEEP CJ 1949-86. Haynes omfattande verkstadsbok. 4/6/8 cyl. Ordlista på köpet!
Vårt lågpris 228 kr!

JEEP WAGONEER, COMMANDO, CHEROKEE & TRUCK 1957-86. Chilton's verkstadsbok.
Vårt lågpris 228 kr!

JEEP CHEROKEE, COMANCHE & WAGONEER 1984-91. Haynes verkstadsbok
Vårt lågpris 228 kr!

JEEP WRANGLER 1987-94. Haynes omfattande verkstadsbok. Ordlista på köpet!
Vårt lågpris 228 kr!

ORIGINAL AMERICAN MOTORS FÖRSÄLJNINGSBROSCHYRER

Vi har alltid åtskilliga 100-tal original-broschyrer i lager till olika American Motors modeller. Utgivna av fabriken när bilarna var nya. De innehåller olika modellvarianter, utrustning, specifikationer etc.

Några exempel:

1952. Nash Program. 8-sidig jättefolder	165 kr
1953. Nash Rambler. 4 sidor storformat	125 kr
1954. Nash Program. 8-sidig jättefolder	165 kr
1955. Ambassador & Statesman. 8 sid stor	165 kr
1955. Rambler. 12 sid jättefolder. Modell med Continental reservhjul. 23 bilder	150 kr
1956. Rambler. 12 sidor. 64 bilder	155 kr
1957. Rambler. 12 sid jättefolder. 41 bilder	140 kr
1958. Rambler Program. 16 sid. 55 bild	185 kr
1959. Rambler Program. 12 sid stor. 52 bild	125 kr
1959. Rambler Station wagons. 6 sid	90 kr
1960. Rambler X-Ray Economy Cars. 32 sid American och dess konkurrenter	130 kr
1960. Rambler X-Ray Medium-Priced. 24 sid Ambassador och dess konkurrenter	130 kr
1960. Rambler X-Ray Standard-Sized. 24 sid "Rambler" och dess konkurrenter	130 kr
1960. American. 12 sid folder. 27 bilder	75 kr
1960. Rambler Station Wagons. 16 sid fold	75 kr
1961. X-Ray Economy Compact Cars. 28 sid American och dess konkurrenter	125 kr
1961. X-Ray Low-Priced Car Field. 28 sid Classic och dess konkurrenter	125 kr
1961. Luxury-Cars in the Low-Priced Field. 28 sid Ambassador o dess konkurrenter	125 kr
1962. X-Ray Compacts. 32 sid Classic & Ambassador och deras konkurrenter	120 kr
1962. Rambler Program. 12 sid jättefolder	90 kr
1962. Rambler Station Wagons. 12 sid fold	65 kr
1963. X-Ray Compact Car. 28 sid American och dess konkurrenter	120 kr
1963. X-Ray Popular-Priced Car. 32 sid Classic & Ambassador o deras konkurrenter	120 kr

1963. Rambler Program. 16 sid stor folder	85 kr
1964. X-Ray. 32 sidor American & Classic och deras konkurrenter	115 kr
1965. Rambler Program. 8 sid fold. 27 bild	70 kr
1966. Rambler Program. 12 mindre sidor	95 kr
1966. Ambassador. 12 sid storformat	135 kr
1967. X-Ray. 38 sid och 115 bilder. Alla AMC-modellerna jämförs med konkurrenterna	135 kr
1967. AMC Program. 28 sid i A5-format	95 kr
1967. AMC Station Wagons. 16 sid A5	75 kr
1968. Rambler Rebel. 16 sidor	125 kr
1969. Rambler, 440 & Rogue. 8 sidor	90 kr
1970. AMC Program. 24 sidor. 30 bilder	98 kr
1970. Ambassador. 6 sid + 2 sid specifik	85 kr
1970. Hornet. 6 sid + 2 sid specifik. 9 bilder	85 kr
1970 1/2. Gremlin. 8 sid. 8 bild. Specifik etc	125 kr
1971. AMC Program. 36 sidor. 25 bilder	125 kr
1971. Ambassador. 6 sid. 10 bild. Specifik	79 kr
1972. AMC Program. 32 sid. 50 bild. Utrustning, tillbehör, lacker etc för varje modell	120 kr
1972. Hornet. 6 sid stort format. Australien	75 kr
1973. AMC Program. 32 sid. 37 bild. Utrustning, tillbehör etc. Även avbildade lacker	95 kr
1973. Hornet. 8 sidor. 13 bilder	85 kr
1974. Pressinformation. 30 sid i mapp. Bilder på riktigt fotopapper ingår!	125 kr
1974. Ambassador. 6 sidor. 12 bilder	75 kr
1974. Javelin. 6 sidor. 11 bild. Specifik etc	125 kr
1974. Matador. 6 sidor. 17 bild. Specifik etc	85 kr
1974. AMC Wagons. 8 sidor. 24 bilder	75 kr
1975. Hornet. 6 sidor. 15 bilder. Specifik etc	79 kr
1976. AMC Program. 20 sidor. 38 bilder	85 kr
1977. AMC Program. 36 sidor. 113 bilder! Utrustn, tillbehör etc. Alla lacker avbildade	89 kr
1977. Program. 26 sid i större format. 60 bild	95 kr
1978. AMC Program. 16 sid mindre folder	39 kr
1978. Concord. Första utgåvan! 8 sid. 6 bild	69 kr
1979. AMC Program. 24 sidor. 48 bilder	72 kr

1979. Spirit. Första utgåvan. 8 sid. 13 bild	62 kr
1980. AMC Program. 12 sid mindre folder	35 kr
1980. AMC Press Info. 17 sid o foto	60 kr
1980. Eagle. 4-WD. 12 sidor. 19 bilder	68 kr
1981. AMC Press information. 41 sid i elegant silverfärgad AMC-mapp. Riktiga foton!	98 kr
1981. Concord & Spirit. 16 sidor	76 kr
1981. Eagle 4-WD. 8 sidor. 34 bilder	68 kr
1982. AMC Program. 24 sidor. 50 bilder	95 kr
1982. Concord & Spirit. 4 sidor. 14 bilder	45 kr
1982. Eagle 4-WD. 4 sidor. 19 bilder	48 kr
1983. AMC Program. 28 sidor. 43 bilder	85 kr
1983. AMC & Renault Progr. 16 sid. 41 bild	45 kr
1983. Eagle 4-WD. 6 sidor. 11 bilder	45 kr
1983. AMC Accessories. 8 sid tillbehör	55 kr
1984. Eagle 4-WD. 14 sid storformat	68 kr
1985. AMC & Renault Progr. 16 sid. 34 bild	43 kr
1985. Eagle 4-WD. 12 sid storformat	65 kr
1986. Eagle 4-WD. 12 sid storformat	85 kr

INSTRUKTIONSBÖCKER

1956 Rambler	175 kr
1956 Nash Ambassador	175 kr
1957 Rambler	175 kr
1957 Nash Ambassador V8	175 kr
1967 Rambler	145 kr
1975 Gremlin/Hornet/Matador	135 kr

STÖD DIN KLUBB!

Genom att beställa från denna annons stöder Du Din klubb som får provision på det Du köper! Ange att Du tillhör Svenska AMC/Rambler Sällskapet om Du ringer eller faxar in Din beställning!

AB LAFRI

V. KÖPMANSGATAN 2-4
 371 34 KARLSKRONA
 FAX 0455-189 70
 TEL 0455-189 30 VARD 9-18

Stryk under de böcker Du önskar och sänd in hela sidan!
 Moms ingår. Porto tillkommer

Namn & adress

Ramblertorget

Ramblertorget
Båtvägen 16
792 50 MORA

Annonserna körs två gånger
om inget annat meddelas.

SKÄNKES:

-69 American 4dr skänkes mot avhämtning, bilen står i Norrtälje.

Micke 08-97 88 98 , 070-664 29 64

SÄLJES:

-68 Ambassador, bra lack och skaplig inredning. Mycket ovanlig modell, besiktigad + skattefri.

Jesper Johansson 0303-33 73 79 , 070-446 44 39

SÄLJES:

Till American: Hel framsoffa m delbart ryggstöd ljusblå, 2 st baksoffor ljusblå 2 olika mönster, 1 rattstång Am-67, 1 grill med emblem Am-67, 1 baklucka ljusblå Am-64 (?), 2 huvgångjärn Am-67, 1 hatthylla svart Am-64 (?), 1 aut.låda BW med converterkåpa, lamphållare + glas till park.ljus i stötfånagre fram, 2 st toppar 232" bör blästras, 2 org.fälgar utan däck, fönstervevar, dörrhandtag invändiga + 1 utvändigt.

Ring och bjud, säljes p.g.a. flytt.

Therése Hallberg 08-646 47 64
Älvsjö 070-736 75 34

SÄLJES:

-70 Javelin SST. 360" auto, dokumenterad milställning, endast 6800 mil. Ljusgrön metallic, besiktigad till februari -99. Pris 50.000:-.

0498-220 234 dagtid
0498-220 987 kvällstid

SÄLJES:

-65 Rambler Classic 770, 2dHT, V8 aut, mörka rutor, originalbil, en ägare sedan 1986.

Tel 0570-147 23

SÄLJES:

Rambler American 330 STW -64, färg=Grön ! Motor, 196", växellåda, bromsar, generator reoverat. Bilen är besiktigad utan anm. Och är påställd. Nytt batteri. Kaross i behov av vård. Önskar du nått kul att pula med i vinter ? Bilen ska bort, så kom med ett skambud så är bilen din !!

Lennart Årstadus 08-708 99 00 dagtid
08-710 52 54 kvällar

SÄLJES:

1968 Rebel SST convertible, 343" auto, servo, tiltratt, Mycket fin och ovanlig, 823 tillverkade.

Tor-Arne Saether 00947-63 88 27 28

SÄLJES:

1965 Rambler Ambassador 990 sedan, mycket fint originalskick, endast 7600 mil, V8 aut, PB, PS. Pris NOK 45.000:-, kan ta inbyte för c:a hälften - kom med förslag.

Asbjörn Nyhaug 00947-70 19 04 53
00947-92 23 17 97 mobil

SÄLJES:

AMC Eagle STW, 258" aut, servo, A/C, bilen är i dagligt bruk, c:a 20.300 mil.

00947-63 87 82 49 , 00947-92 84 99 76 mobil

Ramblertorget

Ramblertorget
Båtvägen 16
792 50 MORA

Annonserna körs två gånger
om inget annat meddelas.

SÄLJES:

Headers Cyclone, passar AMC 290-304-343-360-390-401, 1967-78 års modell, aldrig använda NOK 1000:-
Bromsservo, dörrar, baksäte, bakre rutot från Rebel STW 67-69, NOK 100-300:-

1967 Rebel sedan, objekt, lite rost, allt nytt i framvagn, skivbromsar, V8-motorbalk, diffad axel. Pris utan motor NOK 6.000:-. Motorn som sitter i : 343" m aut. kan eventuellt också säljas. Bilen säljes p.g.a. för många projekt, säljes endast till den som tänker göra bilen färdig.

1976 Dodge B300 Van, reservdelsbil. NOK 2.500:-.

Kjetil Magnussen 00947-32 14 21 54
Stöaveien 00947-90 67 71 72
N 3533 TYRISAND, NORGE

SÄLJES:

4 navkapslar heltäckande till American -66, 2 nya och 2 beg. 4 navkapslar heltäckande till Matador -73 (fina), kablage till American -66, 4 white spoke fälgar 7x15 till Jeep Cherokee (som nya), 1 nyren. Motorola generator, 4 bromscylindrar+bromsbackar+mont.set till American -66.

1966 Rambler American 220, 2dr sedan med 232" aut. Separata stolar, servo, originalradio, något rost i skuffen och i golvet. Säljes hel eller i delar.

Audun Kvamme 00947-38 05 15 42

KÖPES:

Till Rebel sedan -68: Kompletta skivbromsar, baksäte och sidopositionsljus fram.

Till 343" V8: Oljepumphus, drev, fördelare, kam, avgasgrenrör, oljesticka.

Steinar Hvale 00947-35 50 02 65

KÖPES:

Insug till 232" 2-port.

Johan Lindersson 018-37 79 10

KÖPES:

Till AMC Matador -75 STW: Kylare med automat-Uttag, bakruta, smutsavvisare till bakluckan. Övriga delar också av intresse.

Ronny 0495-315 71
010-299 34 75 , 070-586 32 17

SÄLJES:

AMC Javelin/AMX -71. 360" aut, nyrenoverad motor och växellåda. Svart med guldstripes, PS, PB, tiltratt, svart inredning med blå courdoroy klädsel, Shelby slot mags, en av 2051 tillverkade. Pris 47.000:-, ev tages billigare bil i byte, kom med förslag.

KÖPES:

MÄRKLIN SPRINT bilbanedelar, enstaka bilar/delar eller hel bana, allt av intresse.

Till Javelin -70: Grill, kofångare, svarta inredningsdetaljer

Till Javelin -71: Grill.

Till Javelin -71-74: Kofångare, instrumentsarg i Rosenpolerad aluminium (AMX).

AMC original 5-ekrade aluminiumfälgar med eller utan centrumkåpor.

P-O Wallin 0250-168 60
0250-278 75 arb
070-5 399 390
070-622 622 8
E-mail: p-o.wallin@fmmattsson.com

I NÄSTA NUMMER:

**GO WEST – AMC STYLE , del 5
REPORTAGE FRÅN AMC EUROMEET I STOCKHOLM
THE CLASSIC YEARS – HISTORIEN OM RAMBLER CLASSIC**

I LÅDAN KRING NYÅR !
